

INDENRIGSMINISTERIET

København, den 25. april 1984

I skrivelse af 13. april 1984 til folketingets kommunaludvalg har Kommunernes Landsforening fremsat bemærkninger til mit forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove.

I denne anledning vil jeg gerne udtale følgende:

Henvendelsen fra Kommunernes Landsforening svarer i det væsentligste til en henvendelse af 5. april 1984 til kommunaludvalget fra Amtsrådsforeningen i Danmark. Jeg kan derfor i det hele henvise til mine bemærkninger i skrivelse af 6. april 1984 til denne henvendelse.

Landsforeningen har yderligere udtalt sig imod den foreslåede formulering af § 61, stk. 7, 2. pkt., hvorefter et tilsynsråds afgørelse om sanktioner, der retter sig mod enkelte medlemmer af kommunalbestyrelsen, alene kan ankes til indenrigsministeren af disse medlemmer. Efter foreningens opfattelse bør også kommunalbestyrelsen kunne indbringe

et sådant spørgsmål for indenrigsministeren.

I ansvarsudvalget deltes landsforeningens synspunkt af repræsentanten for Kommunaldirektørforeningen, medens udvalgets øvrige medlemmer ikke fandt det rimeligt at tillægge kommunalbestyrelsen ankeadgang for afgørelser om sanktioner, der ikke er rettet mod kommunalbestyrelsen.

Jeg er enig i udvalgsflertallets opfattelse. Der er i denne slags sager et meget stort behov for, at et tilsynsråds afgørelse er endelig for det kommunalbestyrelsesmedlem, som afgørelsen vedrører. Dette medlem, der vel er den nærmeste til at vurdere afgørelsens rimelighed, bør ikke kunne udsættes for en længere periode med uvished om den eventuelle sanktions indhold. Dette hensyn er efter min mening så tungtvejende, at reglerne bør udformes således, at kun medlemmet selv kan anke afgørelsen, hvorved der samtidig opnås sikkerhed for, at anke som politisk chikane udelukkes.